

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט דוד יצחק

מבקשים

1. ס. קורץ החזקות בע"מ
2. מן רה מסעדה יפנית בע"מ
3. סלין קורץ

נגד

משיבים

1. ארכיזון בע"מ
2. יבגני קגן
3. מארק זאבלוצקי
4. סאן רה מסעדה יפנית בע"מ
5. מיכאל דניאלי (ז'וקוב)

המבקשים: באמצעות עו"ד אסא קלינג; עו"ד עמית נוימן; עו"ד ירדן דוידאן

המשיבים 1-3 ו-5: באמצעות עו"ד אלי כהן; עו"ד יעד גורדון; עו"ד אלונה בודינגר

החלטה (סעד זמני)

- 1 לפני בקשה למתן סעדים זמניים במסגרתה עותרות המבקשות כי יינתנו כנגד המשיבים הצווים
- 2 הזמניים כמפורט להלן (להלן – **הבקשה**):
- 3 (א) לא לעשות כל שימוש בשמות "מון" או "MOON" ובכל סימן הדומה כדי הטעיה לסימן
- 4 המסחר "MOON", בצירוף עם רכיבים עיצוביים או באופן מילולי, לגבי שירותי מסעדה
- 5 ואספקת מזון ומשקה;
- 6 (ב) לחדול מידית משימוש בקניין הרוחני של המבקשות לרבות, אך לא רק, בסודותיהן
- 7 המסחריים הכוללים את מתכוני המנות המקוריות, הרכבן, צורתן ותיאוריהן, ואת רשימת
- 8 הספקים שלהן, ולרבות השמדת קובץ PDF המכיל את רשימת המתכונים של המנות
- 9 המקוריות;

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 להסיר מכל מדיה שהיא הקשורה למשיבים, ולרבות בעמודי הרשתות החברתיות של
2 מסעדת GINZA ובאתר שלה הפועל תחת שם המתחם www.ginza.co.il, את השימוש
3 המפר בקניין הרוחני של המבקשות, לרבות סימן המסחר "MOON", התפריטים הכוללים
4 תמונות וצילומים של המנות המקוריות ותיאוריהן, ולרבות במסגרת באגרים, סרטונים,
5 מודעות, שיתופים וכל פרסום אחר, ולמסור לבית המשפט הנכבד תצהיר על כך שההסרה
6 בוצעה תוך פירוט המדיות בהן בוצעה;
- 7 (ד) לחדול מלרכוב על המוניטין של המבקשות, ובכלל זה להציג את המשיבים ו/או מסעדת
8 GINZA כקשורים בדרך כלשהי למבקשות, לרבות יצירת מצג כאילו שהמשיבים ו או
9 GINZA הם חלק או שותפים של המבקשות או קשורים עמן בכל דרך וצורה;
- 10 (ה) ליתן דין וחשבון מאושר על ידי רואה חשבון לגבי כלל פעילות ומכירות מסעדת GINZA
11 בתקופה מאז 20.11.2024 ועד מועד הפסקת השימוש המפר בזכויות הקניין הרוחני של
12 המבקשות, ובכלל זה פירוט מכירות מנות, ההכנסות שנתקבלו בגין ופירוט הפעולות
13 שנעשו למול הספקים השונים שהיו של מסעדת מון הרצליה לפני ועד 20.11.2024;
- 14 (ו) לאכוף את התחייבויות המשיבים לפי הסכם המייסדים שנחתם בין הצדדים.
- 15 הרקע ותמצית טענות הצדדים
- 16 1. המבקשת 1 היא הבעלים והמפעילה יחד ובאמצעות המבקשות 2 ו-3 את רשת המסעדות
17 תחת המותג "MOON" בתל אביב ובסביון.
- 18 2. המשיבים 2-5 ניהלו בר מסעדה (Six13) בנכס המצוי ברחוב החושלים 4 בהרצליה. לאחר
19 שהחליטו לשנות את קונספט המסעדה, התקשרו עם המבקשת 1 בהסכם מייסדים להקמת מיזם
20 משותף להקמת מסעדה חדשה תחת המותג "MOON" (להלן בהתאמה – **הסכם המייסדים** ו-
21 **המסעדה המקורית**) אשר יופעל באמצעות חברה שתוקם ותוחזק בבעלות משותפת, היא המשיבה
22 1 (להלן – **החברה**).
- 23 3. במהלך שנת 2024 התגלעו מחלוקות בין הצדדים. לצורך היפרדות, ביקשו המבקשות
24 להפעיל את מנגנון ה-BMBY כפי שמפורט בהסכם המייסדים. במסגרת יישום המנגנון כאמור, רכשו
25 המשיבים את זכויות המבקשת 1 בחברה.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

4. בהתאם, ונוכח ההיפרדות מהמבקשות ומרשת המסעדות "MOON", הודיעו המשיבים על הקמתה של מסעדה חדשה במקום שבו פעלה מסעדת "MOON" המקורית, העונה לשם "Ginza" (להלן – **המסעדה החדשה**).
5. לטענת המבקשות, במסגרת הפעלת המסעדה החדשה על ידי המשיבים, הפרו המשיבים את זכויות הקניין הרוחני שלהן, ובכלל זה עשו שימוש מפר ושלא כדין בסימן המסחר הרשום MOON, גזלו סודות מסחריים, הפרת זכויות יוצרים, עוולו בעוולת גניבת עין ותיאור כוזב, הטעו את הציבור והפרו את החוזה תוך עשיית עושר ולא במשפט.
6. על פי הנטען, המבקשת 2 הינה בעלת סימן מסחר מס' 265923, עבור "MOON" (מילולי) בסוג 43 (להלן – **סימן המסחר**). בהתאם להסכם המייסדים ניתנה לחברה זכות שימוש זמנית בשם המותג "מון" בסימני המסחר ובקניין הרוחני של המבקשת 1 הכולל את **"הידע, המוניטין, הניסיון, המותג, הסמלים, המתכונים וזאת לשם הפעלת המסעדה המשותפת בלבד ולמשך התקופה בה יפעלו הצדדים יחד בלבד"** (סעיפים 48-49 להסכם המייסדים).
7. בעקבות ההיפרדות בין הצדדים, נשלחה למשיבים טיוטת הסכם ההיפרדות, בגדרה של הטיוטה הובהר, בין היתר, כי זכויות הקניין הרוחני הן בבעלות המבקשת 1 ושנאסר על המשיבים לעשות כל שימוש בקניין הרוחני, לרבות בסודות המסחריים, מתכונים, תפריטים וכו'. לפני משורת הדין נאותה המבקשת 1 להסכים כי מועד ההיפרדות ייקבע ליום 23.11.2024 בחצות, ועד מועד זה יוכלו המשיבים להמשיך לעשות שימוש מוגבל בקניין הרוחני כאמור.
8. יוער, כי נוכח אי הסכמה בין הצדדים, הסכם ההיפרדות לא נחתם.
9. לטענת המבקשות, עם פתיחת המסעדה החדשה, הפיצו המשיבים הודעה (להלן – **ההודעה המפרה**), הן באמצעי שיווק שונים והן באתר אינטרנט בבעלות המשיב 3, במסגרתה הפרו את סימן המסחר:
- "ברוכים הבאים לעידן חדש של המסעדה שלנו, שבעבר נקראה "מון הרצליה" וכעת חוזרת לפעילות בשם חדש - "גינזה סושי – בר Ginza"! ההתקשרות בין שותפים "במון הרצליה" הסתיימה על הסכמת שני הצדדים והשותפים ההרצליינים נשארו בבית בשביל להביא לכם את הטוב ביותר מהמטבח היפני עם המנות שמוגשות בכל העולם ביחס עם שמירה על הטוב שידעתם ואהבתם – אותם טבחים מוכשרים וצוות אדיב, האיכות והמסורת אך עם נגיעות חדשות של בעיצוב ובתפריט"

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1. לטענת המבקשות, ההודעה, מעבר להפרה של סימן המסחר נוכח השימוש שנעשה בו, יצרה
2. מצג כוזב של קשר בין המסעדה המקורית וסימן המסחר לבין המשיבים והמסעדה החדשה, וזאת
3. על אף שהקשר בין הצדדים ניתן. לטענתן, המשיבים עושים שימוש מפר בסימן המסחר גם בעמוד
4. האינסטגרם הרשמי של מסעדת GINZA שם פורסמה ההודעה המפרה.
11. עוד טענו המבקשות, כי המשיבים הוסיפו והדפיסו תפריט חדש אשר הלכה למעשה מורכב
5. כולו ממנות המועתקות ממנות המסעדה המקורית לרבות שמן הרכבן, תיאורן, עיצובן ואף אופן
6. הגשתן ("צילחות"), כאשר מדובר במנות הנמכרות ביותר במסעדות מון. לטענת המבקשות,
7. המשיבים קיבלו את המידע ממאגר המידע של מערכת ניהול באמצעות שם וסיסמא שברשותם,
8. ומדובר בהפרה נוספת של סודותיהן המסחריים של המבקשות, לרבות של רשימת הספקים.
12. לטענתן, השימוש שנעשה במתכונים המקוריים כמו גם בנראות, בעיצוב ובבניית המנות
10. הייחודיות של המסעדה המקורית, מהווה, בנוסף, גם הפרה של זכות יוצרים שיש להן. עוד נטען, כי
11. השימוש כאמור מהווה גם הפרה של הסכם המייסדים הואיל ובהתאם להוראותיו היה על המשיבים
12. לחדול מלעשות שימוש במותג, בסמל ובמתכונים.
13. כמו כן נטען, כי השימוש שנעשה בקניין הרוחני של המבקשות מהווה למעשה שימוש
14. במוניטין של המבקשת ושל המותג "moon" והטעייה של הציבור לחשוב כי המסעדה החדשה
15. למעשה מקושרת לרשת מסעדות "moon". בכך, לטענתם, מעוילים המשיבים בעוולת גניבת עין.
14. על כן הגישו תביעה ובה עתרו לסעד כספי בסך 1,000,000 ₪, וכן צווי מניעה קבועים.
15. לטענת המבקשות, הבקשה מפרטת ראיות מספקות לכאורה לקיומה של עילת תביעה.
16. אשר למאזן הנוחות, טוענות המבקשות כי הוא נוטה באופן מובהק לטובתן מקום בו
19. למבקשת 1 סימן מסחר רשום לגבי המותג, ואך המוניטין המבוסס בקשר עמו וכל שימוש בלתי
20. מורשה ורכיבה בלתי מורשית על המוניטין שוחק אותן, ויוביל לכך שסימן המסחר וערכו יתאיין.
21. עוד נטען, כי מקום בו יינתן צו מניעה קבוע ללא צו מניעה זמני, צו שכזה לא יכפר על הפיכת מותג
22. איכותי וייחודי למותג עממי המקושר עם מוצרים ירודים. לטענתן, עלולה להיפגע אפשרותן של
23. המבקשות לפתח את המותג בדרך של הקמת סניפים נוספים בהרצליה או במקומות אחרים,
24. השקעה של שנים במיתוג ובידול תרד לטמיון. לכן, מדובר בנזק בלתי הפיך שלא ניתן ליצור מחדש
25. או להחליף בממון.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מנגד, לטענתן, הסעדים המבוקשים לא יפגעו במשיבים שרשאים להפעיל מסעדה ובלבד
2 שלא יעשו שימוש בקניין הרוחני, עם תפריט, מתכונים ועיצובים מקוריים, כפי שהיה עליהם לעשות
3 לכתחילה.
- 4 17. בתשובת המשיבים 1-3 ו-5 לבקשה נטען, כי זו הוגשה בחוסר תום לב תוך הסתרה מכוונת
5 של עובדות ומסמכים.
- 6 18. לטענתם, אינם עושים שימוש בסימן המסחרי והשימוש שנעשה הינו מותר ומתחייב למנוע
7 טעות או הטעייה ונועד לספק לצרכנים מידע בעל ערך, על מנת להודיע כי המסעדה ממשיכה לפעול
8 תחת שם אחר, ולמנוע מהצרכנים לסבור כי מדובר במסעדת "מון". ההודעה אינה מפרה את סימן
9 המסחר "מון" ואין בה כדי ליצור הטעיה ביחס לצדדים – נהפוך הוא, היא יוצרת הבדלה ברורה בין
10 המסעדה המקורית ("מון") לבין המסעדה החדשה ("גינזה"), וממילא אין בשימוש בשם "מון" כדי
11 ליצור הטעייה כאילו מדובר במסעדה מרשת "מון" או שיש בה כדי ללמוד על קשר קיים או עתידי
12 בין מסעדת "גינזה" למסעדת "מון".
- 13 19. עוד נטען, כי הם אינם עושים שימוש בקניין הרוחני של המבקשות במתכונים, בעיצוב
14 המנות או בשמותיהן וזאת משום שאין למבקשות קניין רוחני כנטען, והדין אינו מכיר בהגנה
15 קניינית על מתכון, הרכב או צורה של מנה, ואף לא בטעם, וממילא מדובר במנות נפוצות, גנריות
16 ומוכרות בתחום המסעדות היפניות. שמות המנות בתפריטי מסעדות "מון" ברובם גנריים ולכן גם
17 בהם אין זכויות קניין רוחני. לטענתם, המבקשות לא הוכיחו חדשנות, ובכל מקרה אין חדשנות
18 במנות נשוא הבקשה. המידע אודות הכנת המנות לרבות הרכב מצוי בידיהם של שפים ובעלי
19 מסעדות יפניות המסוגלים מניסיונם לאתר מרכיבים של מנה מסוימת ולהכין אותה בעצמם, ולכן,
20 כאשר מידע מצוי בהישג ידם של עוסקים במקצוע, לא ייחשב כמידע סודי שהשימוש בו אסור. נוסף
21 על כך, הרכבה של המנה צורתה ומאפייניה ניתנים לגילוי בנקל על ידי המזמינים אותה במסעדה.
- 22 20. לטענתם, הם גם אינם עושים שימוש ברשימת הספקים, וממילא אין ולא היה למבקשות
23 קבצים המכילים את מתכונים המנות שכלל אינן ייחודיות.
- 24 21. המשיבים הוסיפו וטענו, כי לא הפרו את הסכם המייסדים בניגוד למבקשות עצמן, וההליך
25 המשפטי נועד לרפות ידי המשיבים לעמוד על זכויותיהם.
- 26 22. עוד נטען, כי סיכוי התביעה נמוכים מאוד ולכן הבקשה אינה עומדת ברף הנדרש לקבלת
27 הסעדים המבוקשים. הבקשה הוגשה בשיהוי ובחוסר תום לב ובניקיון כפיים כנדרש בתקנה 95(ד)(3)
28 לתקנות.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

23. אשר למאזן הנוחות - לטענת המשיבים מאזן הנוחות נוטה לטובתם ולטובת דחיית הבקשה
מקום בו כל הוראה לביצוע שינוי בתפריט תגרום בהכרח לפגיעה בלתי מידתית במשיבים.

3 דיון והכרעה:

24. ככלל, השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו להכריע בבקשה לסעד זמני מעוגנים
בתקנה 95 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018 (להלן – **התקנות**). תקנה 95(ב) לתקנות
קובעת כי:

7 "הוגשה בקשה למתן סעד זמני במסגרת תביעה, רשאי בית המשפט
8 לתת את הסעד המבוקש, אם שוכנע, על בסיס ראיות מספקות
9 לכאורה בקיומה של עילת תביעה, בקיום התנאים למתן הסעד
10 כאמור בפרק זה ובנחיצות הסעד הזמני לצורך הגשמת המטרה"

25. בגדרה של הכרעה בבקשה לסעד זמני, על בית המשפט לשקול שני שיקולים מרכזיים:
12 סיכויי התביעה ומאזן הנוחות. בין שני השיקולים מתקיים יחס של "מקבילית כוחות". ככל שסיכויי
13 המבקש לזכות בהליך גבוהים יותר, כך ייטה בית משפט להקל בדרישת מאזן הנוחות – ולהיפך.
14 מבין השיקולים האמורים, מאזן הנוחות, שעניינו בבחינת הנזקים שייגרמו לצדדים לבקשה
15 כתוצאה מהענקתו או אי-הענקתו של הסעד המבוקש, זוכה לבכורה (רע"א 7696/19 **ההתאחדות**
16 **לכדורגל בישראל נ' עירוני מודיעין העמותה העירונית לספורט מודיעין**, פסקה 8 [פורסם בנבו]
17 (25.11.2019); רע"א 1378/23 **מלייב נ' סייקל כלכלה מעגלית למכלי משקה בע"מ**, פסקה 10
18 [פורסם בנבו] (2.4.2023)).

26. תקנה 95(ד) לתקנות מוסיפה וקובעת, כי על בית המשפט, בהידרשו לבקשה לסעד זמני
20 כאמור, לשקול גם את הנזק שעלול להיגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני, לעומת הנזק שעלול
21 להיגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני; גם הנזק שעלול להיגרם לאדם אחר או לעניין ציבורי; את
22 מידתיות הסעד; וגם את תום לבם של בעלי הדין (רע"א 5435/21 **מועדון הפועל עימאד אכסאל נ'**
23 **ההתאחדות לכדורגל בישראל** פסקה 17 [פורסם בנבו] (8.8.2021)).

24. מטרתו של הסעד הזמני, כמפורט בתקנה 94 לתקנות, היא "**להבטיח זכות לכאורה במהלך**
25 **ההליך ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין**". כפי שנקבע לא
26 אחת על ידי בית המשפט העליון, הבטחת המטרה הקבועה בתקנה 94 מושגת בדרך של שימור המצב
27 הקיים בעת הגשת התובענה. בכך ניתן למנוע מהנתבע לנצל לרעה את תקופת הביניים שעד למתן
28 פסק הדין, באופן שיעמיד את התובע בפני שוקת שבורה ככל שתתקבל תביעתו (רע"א 2071/21 **חצרי**
29 **אלף בית דוד המלך בע"מ נ' אזורים בנין (1965) בע"מ**, פסקאות 15-16 [פורסם בנבו] (13.7.2021)).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

28. התנאים למתן הצו ויישומם במקרה שלפניי:

1
2 אקדים ואבהיר, כי הואיל ועסקינן בשלב מקדמי במסגרת בקשה לסעד זמני, הרי שהחלטה
3 זו בוחנת את טענות הצדדים באספקלריה של סעד זמני, ומבלי לקבוע מסמרות ביחס להליך
4 העיקרי. בהתאם, ההכרעות הלכאוריות במסגרת הבקשה שלפני רלוונטיות לרף הנדרש במסגרת
5 הסעד הזמני.

6 ראיות מספקות לכאורה בקיומה של עילת תביעה

7 29. בכל הנוגע לבחינת סיכויי התביעה, ומבלי לקבוע מסמרות להליך העיקרי, דומני כי בפני
8 המבקשות משוכה גבוהה להוכחת קיומן של זכויות המקנות עילה למתן צווי מניעה קבועים, כפי
9 שמבוקש בתביעה.

10 הפרת סימן מסחר רשום

11 30. עיקרה של הטענה בדבר הפרת סימן המסחר נוגעת, כאמור, להודעה שפרסמו המשיבים
12 במרשתת. על פי הנטען, ההודעה נועדה ליצור מצג כוזב של קשר בין המסעדה המקורית ומסעדת
13 "מון" בכלל, למסעדה החדשה, למרות שאין כל קשר בין המסעדות לאחר שזה ניתק בעקבות
14 היפרדות הצדדים. בכך, לטענתן, לא רק שהופר סימן המסחר בעצם השימוש בו במסגרת ההודעה,
15 אלא גם קיימת הטעייה חמורה של הצרכנים באמצעות מצג שווא של קשר בין הצדדים, בפרט נוכח
16 המצג כאילו המשיבים הם השותפים ההרצלייניים של המבקשות.

17 31. דומני כי קיים ספק אם בנסיבות מקרה דנן יש לראות בשימוש שעשו המשיבים בהודעה
18 הנטענת משום הפרה של סימן המסחר. למצער, ברף הנדרש לצורך דיון בבקשה לסעד זמני, גם אם
19 אניח קיומה של הפרה בעצם השימוש שנעשה בשם "מון" בהודעה, לא מן הנמנע כי קיימת הגנה
20 מכוח הוראות סעיף 47 לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 (להלן - **הפקודה**).

21 32. סעיף 1 לפקודה מגדיר הפרה של סימן מסחר רשום כשימוש בידי מי שאינו זכאי לכך, לעניין
22 טובין שלגביהם נרשם הסימן או לשם פרסום טובין מסוג הטובין שלגביהם נרשם הסימן. ודוק,
23 מלשון ההודעה ספק האם השימוש בסימן "מון" נועד לצורך פרסום המסעדה החדשה אגב הזיקה
24 למסעדה המקורית שנשאה את שם סימן המסחר. על פניו, ההודעה ביקשה ליצור הבדלה בין
25 המסעדה החדשה שהחלה לפעול במקום המסעדה המקורית, לבין המסעדה המקורית שהתנהלה
26 תחת השם "מון".

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

33. כך, כאשר בגוף ההודעה מובהר היטב כי מדובר בעידן חדש וכי במקום המסעדה "שבעבר נקראה מון הרצליה" כיום פועלת מסעדה חדשה העונה לשם גינזה. המשיבים אף הוסיפו והבהירו כי השותפות במון הרצליה הסתיימה וכעת מנהלים השותפים ההרצלייניים (הואיל ואלה הפעילו במקום מסעדה קודם לשיתוף הפעולה עם המבקשות) הם שמנהלים את המסעדה החדשה.

34. איני סבור, נוכח הנטען בשלב זה, כי יש בסיפא של ההודעה לפיה המסעדה החדשה תפעל עם "אותם טבחים מוכשרים וצוות אדיב, האיכות והמסורת אך עם נגיעות חדשות של בעיצוב ובתפריט" כדי לשנות מהאמור – נהפוך הוא. מאחר והמשיבים רכשו את זכויות המבקשות באמצעות מנגנון BMBY המשיבים הם שנותרו להפעיל את המסעדה תחת המותג החדש, וזאת במסגרת החברה שהפעילה את המסעדה תחת המותג "מון", ובאמצעות העובדים שעבדו במסעדה תחת המותג "מון". מכאן, שהסיפא נועדה, על פני הדברים, להבהיר כי השותפים המקוריים וצוות העובדים נותר כשהיה, כאשר המסעדה תפעל תחת מותג אחר, ולא תחת המותג "מון".

35. זאת ועוד, גם אם אניח לצורך העניין קיומה של הפרה של סימן המסחר בעצם השימוש שנעשה בסימן בהודעה, לא ניתן לשלול קיומה של הגנה, בנסיבות העניין, בהתאם לסעיף 47 לפקודה. ככלל, פקודת סימני המסחר מאפשרת להשתמש בסימני מסחר רשומים בתנאים מסוימים, וזאת בהתאם להגנת "שימוש אמת" המעוגנת בסעיף 47 לפקודה. בעניין זה קובע סעיף 47 כי "רישום לפי פקודה זו לא ימנע אדם מהשתמש שימוש אמת בשמו או בשם עסקו, או בשמו הגאוגרפי של מקום עסקו, שלו או של קודמיו בעסק, או מהשתמש בהגדר אמיתי של מהותם או איכותם של טובין שלו" (להרחבה בדבר ההגנה של שימוש אמת ותכליתה ראו ע"א 8668/19 CHANEL (חברה מאוגדת על פי דיני צרפת) נ' סנט ויש בע"מ [פורסם בבנו] (31.10.2021)).

36. בע"א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ' אריאל מקדונלד, נח(4) 314 (2004) עמד בית המשפט על האפשרות להחיל את ההגנה הקבועה בסעיף 47 כאמור, מקום בו השימוש נעשה מתוך כוונה להבדיל בין המוצר/שירות עמו מקושר סימן המסחר לבין המוצר/שירות של מי שעושה שימוש בסימן המסחר. בעניין זה מציין בית המשפט:

"טלו את המקרה שבו אלמוני מפרסם כי המוצר שהוא מייצר מתאים – כחלק חילוף או כתוספת – למוצר הנושא את סימן המסחר של פלמוני. במקרה זה אלמוני מבהיר כי המוצר שלו אינו המוצר של פלמוני, ואין הוא יוצר זיקה שקרית בין המוצר שלו לבין סימן המסחר. אולם משעושה הוא שימוש בפרסום בסימן המסחר של פלמוני, הרי שלפי הוראת סעיף 1, מפר הוא את סימן המסחר. אכן, מפרסם שכזה מפיק יתרון מסימן המסחר של האחר, אלא

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 שהוא בא אך לתאר את המוצר שהוא מייצר ואת מטרת השימוש בו
2 בדרך שהיא אולי הדרך האפשרית היחידה לשם כך. לציבור יש עניין
3 בקיום תיאור שכזה ובקיומה של תחרות בשוק חלקי המשנה, לפיכך
4 במקרים שכאלה קובע הדין האירופי הקהילתי למשל כי בתנאי
5 שהשימוש נעשה בתום-לב, לא הופר סימן המסחר) ראו סעיף 6
6 לדירקטיבה (1989 O.J. L40/1) EEC/89/104 בדין הישראלי
7 יידרש בית-המשפט לשאלה עד כמה השימוש בסימן המסחר הוא
8 שימוש "...בהגדר אמיתי של מהותם או איכותם של טובין שלו" –
9 שימוש המוגן מכוח הוראת סעיף 47 לפקודה".

10 37. בע"א 3559/02 מנויי טוטו זהב בע"מ נ' המועצה להסדר ההימורים בספורט, פ"ד נט(1),
11 873, 898 (להלן – עניין טוטו זהב) עמד בית המשפט העליון על כך ש"סעיף זה מבטא חריג לאיסור
12 השימוש בסימן מסחר מוגן, חריג המקובל גם בשיטות משפט אחרות המוכרות לנו ושקיבל ביטוי
13 בפסיקתו של בית-משפט זה מימים ימימה. על-פי אותו עיקרון, אין בעל סימן מסחר יכול למנוע
14 מאדם אחר לעשות שימוש בסימן המסחר המוגן בקשר לסחורה ה"אמיתית" של בעל הסימן, שכן
15 אין בשימוש זה משום הטעיה בדבר מקור הסחורה". בית המשפט העליון מוסיף ומציין, כי יש לבחון
16 אמות מידה באמצעותן ניתן "ללמד על כנות השימוש בשם המסחרי לשם תיאור אמיתי של הטובין
17 או השירות המסופקים בידי מי שעושה שימוש בסימן המסחרי של זולתו, ועל חיוניות השימוש בשם
18 המסחרי במהלך העסקים הרגיל על-פי עקרון ההגינות" (עמ' 898).

19 38. נקודת המוצא, אפוא, היא שהאיסור על השימוש בסימן מסחר רשום נועד למנוע הטעיה
20 צרכנית ולהבטיח מסחר הוגן. בעניין טוטו זהב מבהיר בהקשר זה בית המשפט, פס' 14:

21 "על פי ההוראה הנ"ל נקבע כי אין איסור לעשות שימוש על ידי אחר
22 בשם המסחר הרשום אם השימוש דרוש (necessary) לשם תיאור
23 הסחורות או השירות שהוא נותן. גם כאן בולטת בחשיבותה דרישת
24 ההגינות בשימוש שנעשה בסימן הרשום כמקובל במהלך העסקים
25 הרגיל. החוק האנגלי, שהותאם להנחיות הקהילה האירופית, נותן
26 אף הוא ביטוי בסעיף 10(6) ל Marks Trade 1944 Act – לתכלית
27 הכללית העומדת במרכז של ההגנה על סימני המסחר, היא מניעת
28 הטעיה וניצול הקשר שיצר בעל סימן המסחר בין הסימן למקורו
29 ולצורך ליתן תיאור של הטובין או השירות כמקובל לפי עקרון
30 ההגינות במהלך העסקים הרגיל..."

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

39. על יסוד נקודת המוצא האמורה יש לבחון האם קיים **חשש להטעיית הצרכן** – קרי, האם ניתן ללמוד מהשימוש שנעשה בסימן המסחר כחסות שבעל הסימן נותן למשתמש בו, וזאת באופן המעלה חשש להטעיית הצרכן בדבר קיומו של קשר מסחרי כלשהו בין בעל הסימן לבין מי שמשתמש בו; האם השימוש בסימון המסחר הכרחי: האם השימוש בסימן המסחר הינו "הכרחי"? והאם השימוש סביר והוגן: האם השימוש אינו חורג מן הדרוש "באופן סביר והוגן". משמע, שהשימוש בסימן המסחר נעשה במידה שאינה עולה על הנדרש לשם הזיהוי במובנים של סבירות והגינות מסחרית.

40. מבלי לקבוע מסמרות בהליך העיקרי, דומני כי יישום לכאורה של אמות המידה האמורות בענייננו, למצער לצורך הכרעה בסעד הזמני, מעלים קושי בטענת המבקשות ביחס לשימוש בסימן המסחר במסגרת ההודעה. כאמור, ההודעה עליה מבססות המבקשות את עילת התביעה היא הודעה שנועדה ליצור הבחנה והבדלה בין המסעדה החדשה (גינזה) לבין המסעדה המקורית (מון). על פניו מלשון ההודעה לא ניתן ללמוד על חסות שמעניקה מון לגינזה או שקיים חשש להטעיה, לפיה, מון עדיין מעורבת בכל צורה שהיא בניהול המסעדה החדשה. קשה גם להלום טענה לפיה מההודעה ניתן ללמוד על קשר בין גינזה לבין מון.

41. גם ביחס להכרחיות השימוש במילה "מון" הרי שקשה לחשוב על נוסח של הודעה שתכליתה להבהיר לקהל הצרכנים על היפרדות שנערכה בין הצדדים ועל פתיחת המסעדה החדשה, ללא שימוש במילה "מון" אשר היא המילה שנשאה את שמה של המסעדה המקורית. אך טבעי לעשות שימוש בשם המסעדה כדי להבהיר כי כעת מתנהלת במקום מסעדה אחרת, ולא המסעדה המקורית כפי שהייתה מוכרת לקהל הלקוחות.

42. הוא הדין, על פני הדברים, גם ביחס למידתיות השימוש בסימן. מקום בו תכלית השימוש נועדה אך ורק לשם יצירת ההבדלה וההבחנה בין המסעדות והודעה לציבור כי במקום תנוהל מסעדה חדשה במנותק ממסעדת מון המקורית, ניתן על פניו לומר כי השימוש בנסיבות העניין סביר והוגן.

הפרת זכות יוצרים

43. המבקשות מוסיפות וטוענות, כי המשיבים מפרים זכויות יוצרים במתכונים, בשמות המנות ובנראות/צלחות של המנות, כמו גם בתפריט של מסעדת מון. לטענתם, התפריט של המסעדה החדשה מכיל אלמנטים רבים, ייחודיים ומקוריים, המזוהים עם המסעדה המקורית ומסעדת מון. ייחודיות זו עולה, לטענתן, באופן עריכת התפריט וחלוקת התפריט למחלקות, כמו גם במנות

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ייחודיות ומקוריות שאינן נפוצות במטבח האסייתי, ואשר למעשה מועתקות מהמסעדה המקורית
2 וממסעדת מון.

3 44. על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות ביחס להליך העיקרי, ניכר קושי גם בטענת המבקשות ביחס
4 להגנת זכות יוצרים בתפריט, במתכונים, במנות, תיאוריהן, עיצובן ובנייתן.

5 45. חוק זכות יוצרים תשס"ח-2007 (להלן – **חוק זכות יוצרים**) מונה את היצירות המוגנות על
6 פי החוק (סעיף 4 לחוק זכות יוצרים). לצורך קבלת ההגנה מכוח החוק, יש להוכיח כי היצירה בגינה
7 מבקשים הגנה היא יצירה המוכרת ומנויה בחוק.

8 46. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, תנאי לקיומה של הגנה מכוח זכות יוצרים הוא
9 בהוכחת 3 רכיבים כתנאי להגנה על יצירה מכוח זכות יוצרים – מבחן המקור, מבחן ההשקעה ומבחן
10 היצירתיות (ע"א 513/89 S/interlego a נ' lines bros. S.a-exin מח(4) 133). ככלל, ובהתאם
11 לחוק זכות יוצרים, ההגנה על זכות יוצרים אינה משתרעת על רעיונות, אלא על דרך ביטויים בלבד
12 (ר' סעיף 5 לחוק זכות יוצרים).

13 47. עיון בפסיקה הקיימת מעלה כי בכל הנוגע לקיומה של זכות יוצרים על מתכונים, בית
14 המשפט לא שלל לחלוטין את האפשרות להכיר בקיומה של זכות יוצרים במתכון, ולמעשה הכיר
15 באופן עקרוני באפשרות האמורה ביצירה ספרותית, אולם זאת מקום בו מדובר ביצירה שנוסף לה
16 ממד היצירתיות והחדשנות הנדרשים על פי דין ולא רק העברת מידע. בת"א (שלום תל אביב-יפו)
17 64045/04 "על השולחן" מרכז גסטרונומי בע"מ נ' אורט ישראל [פורסם בנבו] (10.5.2007) הגיעה
18 כב' השופטת אביגיל כהן למסקנה כי מתכונים עשויים להיות מוגנים ולהיכנס לגדר יצירה ספרותית,
19 אם יש בהם מידה של יצירתיות, אולם מתכון כשלעצמו, אינו יכול להיות יצירה שיכולה ליהנות
20 מהגנת החוק.

21 48. ברם, בענייננו, ועל פני הדברים, שאלת הפרה על ידי המשיבים של יצירה ספרותית
22 שהזכויות בה נתונות בידי המבקשות אינה נדרשת כאן (על הטענה בדבר השימוש המפר הנטען
23 בקובץ PDF הכולל מתכונים מקוריים המצוי בידי המשיבים אתייחס בהמשך). בענייננו, הטענה
24 בעיקרה היא להעתקת המנות והשימוש שנעשה במתכונים לצורך הכנת המנות במסעדה החדשה,
25 ובכלל זה העתקתן על בנייתן, המרכיבים שלהן, עיצובן והנראות שלהן.

26 49. בנסיבות בהן הטענה נוגעת לשימוש שנעשה במתכונים לצורך הכנת המנות ו/או להעתקת
27 המנות, הרי שהדעה המקובלת והרווחת היא כי אין בנסיבות אלה תחולה להגנה מכוח זכות יוצרים,
28 זאת, על פניו, גם אם הן מועתקות בעיצוב, בנראות וברכיבים.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

50. ככלל, חוק זכות יוצרים לא נועד להגן על תהליכים ושיטות ביצוע. טול לשם הדוגמא ספר מתכונים הכולל ערב רב של מתכונים שונים. בעוד הספר יכול לזכות להגנה של זכות יוצרים כיצירה ספרותית (בהינתן כי מתקיימים התנאים להכרה בספר כיצירה בהתאם להוראות החוק והפסיקה), הכנת המנות על יסוד הוראות המתכונים שבספר אינן מושא לזכות יוצרים. יפים לעניין זה דברים שנאמרו בספרו של **תמיר אפורי**, חוק זכות יוצרים (2012), עמ' 113:

"תהליכים ושיטות ביצוע עשויים להיות מוגנים בפטנט, אך לא בזכות יוצרים. למשל, ספר מתכונים המתאר בפירוט כיצד להכין מאכלים, אינו נותן זכות יוצרים בתהליך או בשיטת הכנת המאכל אלא רק בדרך הביטוי שבה מתוארת הכנת המאכל. כללי המשחק של ענף ספורט כזה או אחר עשויים להיות יצירה ספרותית מקורית (אם הם עומדים בדרישת המקוריות כמובן), אך הזכות ביצירה הספרותית אינה מונעת מכל אדם ליישם את הכללים ולשחק את המשחק המתואר בהם. ספר לימוד הוא בדרך כלל יצירה ספרותית מקורית, אולם זכות היוצרים אינה חלה על שיטת הלימוד המבוטאת בו, ומותר לכל אחד אחר לכתוב ספר לימוד המתבסס על אותה שיטה, חדשנית ככל שתהיה"

51. רוצה לומר, גם אם נניח לצורך הדיון בבקשה דין כי מדובר במתכונים ייחודיים ומקוריים שלמבקשות זכות יוצרים בהם כיצירה ספרותית, וככאלה הם אסורים בהעתקה, הגנה זו חלה רק על המתכון כיצירה ספרותית, אולם אין בהגנה זו כדי למנוע ממי שמבקש להכין מנה בהתאם להוראות המתכון לעשות כן, ולכאורה אף אם הכנת המנה בהתאם להוראות המתכון היא לצורך שימוש מסחרי. בהקשר זה **מוסיף ומבהיר טוני גרינמן** (טוני גרינמן, **זכויות יוצרים**, כרך א 2023, עמ' 132):

"ספרי בישול עשויים להיות מוגנים בזכויות יוצרים, אולם הגנה זו מוגבלת מכיוון שמתכונים, קרי: רשימות של מצרכים והוראות בישול פוקנציונאליות, מהווים אך שילוב של רעיונות ועובדות, ואינם זוכים להגנה של זכות יוצרים, אפילו כאשר מדובר במתכונים "מקוריים" במובן היומיומי של המילה, אולם אם המחבר הוסיף על הוראות אלה דרך ביטוי מקורית, זו תזכה להגנה. עם זאת, הגנה זו לא תמנע מאחר להעתיק את רשימת המצרכים ולבטא את הוראות הבישול באופן הבסיסי. היא גם לא תמנע מאחר לפענח את המתכון בתהליך של הנדסה לאחור או בעזרת שכל ישר וניסיון להכין מנה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ליוצרים של תוצרים קולינריים אלו למנוע את הפקת המנות עצמן על פי יצירות ספרותיות אלה.
2 זאת, משום שגם כשאפשר להגן על בזכות יוצרים על יצירות הכוללות מידע שימושי – כמו ההסבר
3 על תהליך או שיטת ביצוע העולה כדי מוחשי – הגנה זו לא חלה על פעולות שהן יישום של מידע
4 שימושי זה וודאי שלא על התוצרים הנובעים מכך").

5 54. במאמרו הנ"ל מפנה המחבר לע"א 7996/11 **סייפקום בע"מ נ' עופר רביב** [פורסם בנבו]
6 (18.11.2013) שם מציין כב' השופט דנציגר את הדברים הבאים (פס' 21):

7 "לצורך המחשה, נניח כי חברה מייצרת מוצר חשמלי מסוים שאינו
8 מוגן בפני עצמו בזכות יוצרים. לצורך הייצור, יוצרת החברה
9 שרטוטים המהווים יצירה מוגנת (כפי שיפורט בהרחבה בהמשך).
10 לאור ההצעה שהוצגה לעיל, חברה מתחרה לא תהיה רשאית
11 להעתיק את השרטוטים, אך בהנחה שהמוצר עצמו לא מוגן בפטנט
12 או במדגם תוכל החברה המתחרה לייצר את המוצר על בסיס
13 השרטוטים מבלי להפר זכות יוצרים. אומר כבר עתה כי הבחנה
14 אחרונה זו מקובלת עלי ודעתי היא כי יש לאמצה".

15 55. רוצה לומר, גם אם נניח כי המתכון מוגן בזכות יוצרים, המנה שהיא תוצר הוראות ההכנה
16 במתכון אינה מוגנת בזכות יוצרים, ועל פניו אין מניעה, בהתאם להוראות המפורטות במתכון,
17 להכין את המנה מבלי שיהיה בדבר משום הפרה של זכות יוצרים.

18 56. בדיון טענו המבקשות כי הפרת זכות היוצרים בענייננו כפולה – פעם אחת, המשיבים
19 מחזיקים ברשותם מסמך PDF הכולל את רשימת המתכונים של המסעדה המקורית אשר מהווה
20 "יצירה ספרותית", וכי השימוש שנעשה במסמך האמור (מסירתו לעובדים לצורך הכנת המנות),
21 היא ההפרה של זכות היוצרים. פעם שניה, שהענקת הרכיבים, העיצוב והנראות מהווה הפרה של
22 זכות יצירה אומנותית שימושית.

23 57. לא מצאתי כי יש בטענות אלה כדי לסייע בידי המבקשות בשלב הסעד הזמני. ראשית, ביחס
24 לקובץ הנתען, המסמך הנתען לא צורף לבקשה ולא הונח בפני בית המשפט. לא ברור מה מכיל אותו
25 מסמך והאם יש בו כדי לעמוד בתנאים להכרה ביצירה ספרותית. מעבר לכך, לכאורה נוכח העמדה
26 שהובאה לעיל (הן בפסיקה והן בספרות), הרי שגם אם ברשות המשיבים מסמך כאמור וגם אם אניח
27 כי המשיבים מכינים את המנות במסעדה החדשה בהתאם למתכונים שבמסמך ועל פי הוראותיו,
28 אין ללמוד מכך איסור להכנת המנות על פי ההוראות המפורטות בו, גם אם המסמך האמור חוסה
29 תחת הגנה של יצירה ספרותית.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

58. אשר לטענה כי למבקשות זכות יוצרים ביצירה אומנותית שימושית וכי זכות זו הופרה עת המשיבים העתיקו את העיצוב של המנות והנראות של המנות – הרי שגם בעניין זה, ומבלי לקבוע מסמרות, לא הונחה בפני בשלב זה תשתית מספקת. המלמדת על ייחודיות ו/או מקוריות בעיצוב ובנראות של המנות ו/או כי יש בעיצוב ובנראות של המנות כדי לעמוד בתנאים המזכים הגנה בזכות יוצרים. מעיון בנספח 17 במסגרתו נערכה השוואה בין המנות שנטען כי הן ייחודיות, קשה להתרשם בשלב זה מקיומה של יצירתיות או מקוריות מיוחדת גם באופן עיצוב המנות. מההשוואה האמורה ניתן לכאורה ללמוד על שוני בין המנות (גם אם בחלקן זהות מסוימת בשמות או במרכיבים) הן לעניין הרכיבים, הן לעניין שמות המנות והן לעניין הנראות.

59. יתרה מכך, בשלב זה ונוכח התשתית הראייתית שהונחה בפני, אפשר שלמצער, בחלק לא מבוטל מהמנות שנטען כי הן ייחודיות למבקשות, מדובר במנות השאובות מהמטבח היפני/אסייתי והן כוללות שמות ו/או רכיבים גנריים שאינם ייחודיים למבקשות.

60. כמו כן, קשיים לכאורה בהכרה בנסיבות העניין בזכות מכוח יצירה אומנותית שימושית עולים גם נוכח הוראות סעיף 7 לחוק זכות יוצרים, כמו גם בשאלות הנוגעות לאופייה של הזכות הנטענת.

61. הוא הדין לטעמי, לצורך הסעד הזמני, גם בטענה להעתקה של תפריט המסעדה. גם אם אניח לצורך העניין כי למבקשות זכות יוצרים ביחס לתפריט (חלוקה למחלקות) (ולמבקשות משוכה גבוהה בהוכחת זכות יוצרים על התפריט), הרי שבשלב זה לא הונחו בפני ראיות מספקות להוכחת הפרה של זכות כאמור. כידוע, חוק זכות יוצרים לא מחיל הגנה על רעיונות. בהינתן נסיבות בהן קיימת שונות בין התפריטים ולא מדובר בהעתקה של התפריט, אלא רק ברעיון של החלוקה הפנימית, אפשר שגם בעניין זה לא קמה למבקשות עילה כנטען.

62. כך או כך, השאלה האם הייתה העתקה של העיצוב והנראות של המנות, והאם העתקה כאמור הינה העתקה המהווה הפרה של זכות יוצרים (ככל והדבר עולה לכדי זכות יוצרים) היא טענה שבשלב זה לא מצאתי כי קיימות ראיות מספקות, למצער ברף הנדרש לצורך מתן צו מניעה זמני כפי שנתבע על ידי המבקשות.

גזל סודות מסחריים

63. המבקשות מוסיפות וטוענות, כי בנסיבות מקרה דנן הדבר עולה גם לכדי גזל סוד מסחרי. לטענתן, המתכונים שנמסרו למבקשים ולעובדים לצורך הכנת המנות במסעדה, כמו גם רשימת הספקים ומידע אחר ששימש לצורך הפעלת המסעדה ושהמשיבים עושים בו שימוש כיום לצורך הפעלת המסעדה החדשה, מהווים סודות מסחריים של המבקשות.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

64. סעיף 6 לחוק העוולות המסחריות, תשנ"ט-1999 קובע כי "לא יגזול אדם סוד מסחרי של אחר". סעיף 5 לחוק העוולות המסחריות מגדיר מהו סוד מסחרי - "מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו".
65. הנטל על המבקשות להוכיח קיומו של סוד מסחרי. איני סבור כי המבקשות עמדו בנטל להוכיח קיומו של סוד מסחרי בענייננו, ברף הנדרש לצורך מתן סעד זמני.
66. לצורך יצירת תשתית להגנה על סוד מסחרי, על הטוען לקיומו של סוד מסחרי לתאר ולפרט מהו הסוד הטמון בנתונים אלה, מה המיוחד בהם, באיזה אופן נשמר המידע בגדר "סוד" ואילו אמצעים ננקטו כדי שהמידע לא ידלוף (ראו בעניין זה ת"א (תל-אביב-יפו) 1101/06 רונן חסן ואח' נ' גלברנדס בע"מ ואח', [פורסם בנבו] (17.09.2006)). עיון בבקשה לא מלמד על פירוט הנדרש.
67. הטענה בדבר קיומו של סוד מסחרי נטענה באופן כללי. לא מצאתי בטענות המבקשות פירוט באשר לאופיו של הסוד עליו הן מבקשות להגן, או ביחס לנזקים אשר עשויים להיגרם להן, כתוצאה מחשיפתו, לא כל שכן האמצעים שנקטו להגן על הסודות מפני נחלת הכלל.
68. בהקשר זה אוסיף, כי בהתאם לסעיף 6(ג) לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (להלן - חוק עוולות מסחריות), עוולה זו אינה מגנה על בעלי הסוד המסחרי מפני הנדבה לאחר של המוצר. לפיכך, ממילא אין כל מניעה ליצירת המנות על בסיס הנדסה חוזרת והתבוננות ברכיבים ובתוצרי המנות, מבלי שהדבר היה עולה לכדי גזל סוד מסחרי (בהנחה והיה קיים סוד מסחרי כאמור).
69. הדברים האמורים נכונים גם ביחס לטענות בנוגע לרשימת הספקים. דומה כי גם המבקשות אינן טוענות לרשימת ספקים ייחודיות. כל טענתם מתמצת בגישה הישירה שקיבלו המשיבים לספקים נוכח ההתקשרות של הספקים עם החברה שניהלה את המסעדה המקורית ומי שמנהלת כיום את המסעדה החדשה. יש לחזור ולהזכיר, כי המשיבים רכשו את זכויות המבקשת 1 בחברה, וזאת לצורך הפעלת העסק באמצעות המסעדה החדשה. על פניו ובזהירות המתבקשת, אין ללמוד מכך שהחברה המשיכה בהתקשרות עם הספקים של המסעדה המקורית (שההתקשרות הייתה באמצעות אותה חברה), כדי ללמוד על קיומו של סוד מסחרי לא כל שכן על גזל של סוד מסחרי.
70. במקרה דנן לאחר הליך BMBY שניהלו הצדדים, המשיבים רכשו את זכויות המבקשת 1 לצורך המשך ניהול המסעדה. מטבע הדברים, העובדה כי המבקשות והמשיבים היו שותפים במסעדה המקורית משך כ- 6 שנים, מצביע, לפחות באופן לכאורי בשלב זה, כי המידע שברשות המשיבים הינו מידע שהתקבל אגב ניהול המסעדה כאמור.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

71. יתרה מכך, המידע האמור הן לעניין המתכונים והן לעניין הספקים, שיטות העבודה, התמחור וכיו"ב, מצוי מטבע הדברים גם ברשות העובדים אשר עבדו במסעדה המקורית והמשיכו בעבודתם גם במסעדה החדשה. בעניין זה נפנה לסעיף 7(א)(1) לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט – 1999, לפיו, "(א) לא יהיה אדם אחראי בשל גזל סוד מסחרי, אם התקיים אחד מאלה: [...] (1) הידע הגלום בסוד המסחרי הגיע אליו במהלך עבודתו אצל בעליו של הסוד המסחרי וידע זה הפך לחלק מכישוריו המקצועיים הכלליים;".

72. גניבת עין, הטעייה ותיאור כוזב

72. המבקשות מוסיפות וטוענות כי המשיבים ביצעו כלפיהם עוולה של גניבת עין. עוולה זו קבועה בסעיף 1 לחוק עוולות מסחריות:

"לא יגרום עוסק לכך שנכס שהוא מוכר או שירות שהוא נותן, ייחשבו בטעות כנכס או כשירות של עוסק אחר או כנכס או כשירות שיש להם קשר לעוסק אחר".

73. בהתאם לפסיקה הנרחבת שעסקה בנושא, על מנת לקבוע כי בוצעה עוולה של גניבת עין, על הטוען כי העוולה בוצעה כלפיו להוכיח שני יסודות מצטברים: הראשון – קיומו של מוניטין שרכש ושנטען להפרתו, השני – החשש הסביר להטעייה של הציבור, כי השירות או הנכס שמציע הנתבע הם למעשה שירות או נכס של התובע או קשורים אליו. ככל שלא יוכח אחד משני היסודות האמורים – לא תקום כלפי הנתבע חבות בעוולה של גניבת עין (ראו: ע"א 18/86 מפעלי זכוכית ישראליים פניציה בע"מ נ' Les Verreies De Saint Gobain, פ"ד מה(3) 224, 231-232 (1991); ע"א 5792/99 תקשורת וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997) בע"מ - עיתון "משפחה" נ' א.ס.בי.סי פרסום, שיווק וקידום מכירות בע"מ, פ"ד נה(3) 933 (2001)).

74. אשר לקיומו של מוניטין - בענייננו, המבקשות טענו כי הן בעלות מוניטין, אולם טענה זו נטענה, בשלב זה, על דרך ההיקש, בטענה, כי יש ללמוד על קיומו של מוניטין מעצם הרצון של המשיבים להתקשר בהסכם המייסדים עם המבקשת 1. נוסף על כך, המבקשות ניסו לבסס טענה לקיומו של מוניטין גם באמצעות הפנייה לתוצאות החיפוש שנערך ב-"גוגל".

75. ברע"א 371/89 ליבוביץ' נ' א.א. את.י. אליהו בע"מ, פ"ד מד(2) 309 (1990) מבהיר בית המשפט כי: "המושג מוניטין קשה להגדרה מדויקת וממצה. הכוונה היא לתדמיתו החיובית של המוצר בעיני הציבור, אשר הודות לה קיים שוק של לקוחות-בכוח, אשר מעוניינים ברכישתו". לצורך הוכחת המוניטין יש להראות כי שם העסק מזוהה על ידי הציבור עם המוצר או השירות הניתן על ידו, וכדברי כבוד השופט י. עמית בע"א 5066/10 שלמה א. אנג'ל בע"מ נ' י.א.א. ברמן בע"מ ואח'.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 [פורסם בנבו] (30.5.2013): "על מנת להוכיח קיומו של מוניטין, נדרש תובע להראות כי בנסיבות
2 המקרה הספציפי, השם, הסימן או התיאור זכו להכרה בקהל, שהתרגל לראות בהם כמצביעים
3 על עסקו או סחורתיו של התובע".

4 76. בע"א 18/86 מפעלי זכוכית ישראליים פניציה בע"מ נ' les verreies de saint gobain,
5 [פורסם בנבו] (23.4.1991) התווה בית המשפט העליון את דרכי הוכחת קיומו של מוניטין בעילה של
6 גניבת עין. שם נקבע כי המבחן החשוב יותר הוא מהותו של השימוש שנעשה בסימן, כך שעל התובע
7 להוכיח כי נעשה שימוש כזה שהקונה בשוק מזהה את הסחורה כסחורתו שלו. באשר לדרכי הוכחת
8 מוניטין, נקבע כי יש לתת משקל מכריע לעדויות מקרב הציבור לכך שקהל הלקוחות אכן מזהה את
9 מקור המוצר, כאשר אמצעי ההוכחה הוא על ידי עריכת סקר צרכנים.

10 77. בענייננו, הגם שאנו מצויים בשלב הסעד הזמני ולא בהליך העיקרי, על המבקשות לעמוד
11 ברף של ראיות מספקות. בענייננו, המבקשות מסתמכות על ראיות נסיבתיות שאין די בהן כדי לבסס
12 הצדקה להוכחת מוניטין ברמה הנדרשת לצורך מתן סעד זמני. לא הוגש סקר צרכנים, לא הובאה
13 כל עדות רלוונטית בנדון, או, ראיה בעלת משקל אחרת שיש בה כדי להוכיח טענה זו (השוו: ע"א
14 634/89 ריין נ' פוג'י, מה (4) 837, 849 (1991); ת"א 10193-07-09 אורגון תעשיות 1972 בעמ' נ' אביזר
15 סנטר (תעשיות) בע"מ [פורסם בנבו] (10.8.2010)).

16 78. אשר לתנאי השני - החשש הסביר להטעיה של הציבור, כי השירות או הנכס שמציעים
17 המשיבים הם למעשה שירות או נכס של המבקשות או קשורים אליו – בעניין זה, ומבלי לקבוע
18 מסמרות, דומני כי אין בתשתית שהניחו המבקשות, בסיס לקיומו של חשש מפני הטעיה של הציבור
19 לחשוב שמסעדת גינזה היא מסעדת מון או מקושרת אליה. כאמור, ההודעה שפרסמו המשיבים
20 ביחס להיפרדות ולפתיחת המסעדה החדשה נועדה ליצור בדיוק את ההבחנה ואת ההבדלה בין
21 המסעדה המקורית ומסעדות מון, לבין המסעדה החדשה.

22 79. ראיה לכאורה לכך שהציבור מודע לכך שמדובר במסעדות נפרדות וכי אין כל זהות בין
23 המסעדות או כי אין חשש להטעיה לפיה השירות שניתן במסעדת גינזה הוא שירות שניתן על ידי
24 מון, נלמד מהפוסטים שהציגו המבקשות. כך, בפוסט אחד נטען:

25 "האווירה היא מאוד נעימה אך הכל נשאר מהמסעדה של המון עד
26 הפרט הקטן עיצוב. סכום צלחות. מקום חדש מצפה שיהיה שינוי
27 חוץ מהתפריט. גם התפריט מאוד זהה עם שמות דומים מאוד.
28 האוכל היה טעים וטרי. המסעדה חדשה לא היתה מלאה בשבת
29 בשתיים"

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 80. ובפוסט נוסף שהוצג נטען:
- 2 "להיכנס לנעלי ה"מון" זה לא פשוט אבל אם בחרתם למתג את
3 עצמכם כסושי בר, למה להגיש סושי בינוני ומטה?! חוץ מזה אין
4 עדיין תפריטים לאלכוהול או קינוחים, המלצרים נעימים אבל לא
5 שולטים כולם במנות, מנות חסרות. יש כל כך הרבה סושיות מעולות
6 בארץ, בטח באזור המרכז והשרון, אין סיבה להתפשר."
- 7 81. לפחות על סמך הפוסטים האמורים שהציגו המבקשות ניתן לומר כי גם הציבור הרחב יודע
8 להבחין בין מסעדת מון, לרבות המסעדה המקורית, לבין המסעדה החדשה, ועל פניו לא קיים חשש
9 להטעיית הציבור בהקשר זה (ראו בהקשר זה גם נספח 21 לבקשה).
- 10 הפרת הסכם ועשיית עושר ולא במשפט
- 11 82. המבקשות מוסיפות וטוענות להפרת של הסכם המייסדים מאחר שבהתאם להסכם
12 המייסדים, ניתנה למשיבים הרשאה זמנית לעשות שימוש בקניין הרוחני של המבקשות, וכי הרשאה
13 זו הסתיימה עם ההיפרדות ורכישת המניות בחברה על ידי המשיבים. מאחר שלטענתן, המשיבים
14 ממשיכים לעשות שימוש בקניין הרוחני שלהן גם לאחר ההיפרדות, הרי שבכך הפרו את ההסכם.
- 15 83. סעיף 49 להסכם המייסדים (תחת הפרק של קניין רוחני) קובע כי:
- 16 "למען הסר ספק יובהר כי לחברה ו/או לצד ב' לא יהיו זכויות בקניין
17 הרוחני מכל סוג שהוא, מלבד הזכות הזמנית להשתמש בקניין
18 הרוחני לצורך הפעלת המסעדה/העסק/המיזם המשותף בלבד, וכל
19 עוד הצדדים להסכם זה הינם בעלי מניות בחברה או פועלים במסגרת
20 המיזם המשותף. מעמד החברה בכל הנוגע לקניין הרוחני, ולאורך
21 תקופת ההתקשרות על פי הסכם זה, הינו מעמד של זכיינית של צד
22 א' הרשאית לעשות שימוש בשם מון כאמור לאורך תקופת ההסכם
23 אך בכפוף לאמור להלן"
- 24 84. הוראה דומה המתייחסת לבעלי המניות של החברה נוספה בסעיף 105 להסכם המייסדים.
- 25 85. הקניין הרוחני הוגדר בהואיל הרביעי להסכם: "הידע, המוניטין, הניסיון, המותג,
26 הסמלים, המתכונים וכד' (להלן: "הקניין הרוחני")."

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

86. גם בעילה זו, על פני הדברים ומבלי לקבוע מסמרות להליך העיקרי, מתעורר קושי מסוים. ראשית, ההגדרה בהסכם המייסדים של ה"קניין הרוחני" של המבקשת 1 כולל הגדרה רחבה, ובכלל זה רכיבים שלכאורה חורגים מההגדרה המקובלת של קניין רוחני.
87. להגדרה הרחבה של הקניין הרוחני משמעות גם לעניין הפרשנות של סעיף 49 להסכם המייסדים. כך למשל, האיסור לעשות שימוש בקניין הרוחני לאחר ההפרדות כולל לכאורה איסור לעשות שימוש ב"ידע". ודוק, כיצד בדיוק על המשיבים לחדול מלעשות שימוש ב"ידע" של המבקשת 1? ואם הידע הוא כבר נחלת הכלל או למצער חלק מהידע של המשיבים ו/או העובדים, הכיצד עליהם להימנע מעשיית שימוש בו?!
88. הוא הדין גם ביחס להכללת "ניסיון" בגדר ה"קניין הרוחני". "ניסיון" לכשעצמו אינו קניין רוחני, אך בהתאם להוראות ההסכם, על המשיבים לחדול מלעשות שימוש בניסיון של המבקשת 1. ושוב, כיצד מצופה מהמשיבים או מהחברה להפסיק לעשות שימוש ב"ניסיון" של המבקשת 1 לאחר ההפרדות?!
89. קשיים אלה משליכים מטבעם גם על השימוש ב"מתכונים" כחלק מה-"קניין הרוחני" של המבקשות, וזאת בפרט, שעה, שכאמור לעיל, הדעה הרווחת הינה כי מתכון אינו זוכה, ככלל, להגנת זכויות יוצרים, ואינו נמנה על ההגדרה של קניין רוחני.
90. במצב דברים זה, בו על פני הדברים ומבלי לקבוע מסמרות, ההגדרה של קניין רוחני הינה הגדרה רחבה במיוחד, יש מקום לעמוד, במסגרת בירור ההליך לגופו, על כוונת הצדדים ואומד דעתם, מקום בו הסכימו כי עם ההפרדות לא יעשה שימוש בקניין הרוחני של המבקשת 1 והאם, בנסיבות העניין, הכוונה היא גם להסכמה שלא לעשות שימוש במתכונים כחלק מההסכמה החוזית שבין הצדדים.
91. נוסף על כך, ומעבר לשאלה הפרשנית, מעיון והשוואה של המנות שלגביהן נטען כי הן מנות מועתקות ומפרות (ר' נספח 17 לבקשה), לא מצאתי כי קיימת תשתית מספקת להוכחת הטענה כי בפועל נעשה שימוש במתכונים ו/או במנות. כאמור לעיל, ניתן לעמוד במסגרת ההשוואה על הבדלים מסוימים בין המנות ושינויים כאלה ואחרים. זאת, בנוסף לכך שלא מן הנמנע כי מדובר במנות שאינן ייחודיות רק למבקשות וניתן לאתר מנות דומות בשינויים כאלה ואחרים במסעדות אחרות. גם מטעם זה, קיים ספק בשלב זה באם מדובר בהפרה של הסכם המייסדים.
92. המבקשות מוסיפות בהקשר זה וטוענות, כי המשיבים התעשרו שלא כדין על רקע מעשיהם המתוארים בבקשה, ומשום כך הן זכאיות לסעד של השבת סכומי ההתעשרות האמורה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

93. עילה זו מבוססת על סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979, הקובע כלהלן:
"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה"

94. בפסיקה נקבע עוד, כי לשם ביסוס היסוד של "קבלה שלא על פי זכות שבדין" הקבוע בסעיף, נדרש "יסוד נוסף" של התנהגות מצד הזוכה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישות המסחר ההוגן ואשר נגועה בחוסר תום לב (רע"א 5768/94 א.ש.י.ר יבוא ייצוא והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ, פ"ד נב(4) 289, 431; רע"א buffalo Boots GMMH 502/04 נ' גלי, פ"ד נח (5) 487).

95. במקרה הנדון, טרם הונחה בפני בית המשפט תשתית עובדתית וראייתית ממנה עולה כי בידי המבקשות להוכיח כי האופן בו פעלו המשיבים אינו עולה בקנה אחד עם דרישות המסחר ההוגן או כי מתקיים היסוד של קבלה שלא על פי זכות שבדין ויסוד נוסף של התנהגות הנדרש מצד הזוכה.

מאזן הנוחות

96. כאמור, הבכורה נתונה למאזן הנוחות שנועד לבחון את הנזק שיגרם למשיב אם יתקבל הסעד המבוקש אל מול הנזק שיגרם למבקש אם תידחה הבקשה. בעניין זה, דומני כי מאזן הנוחות נוטה בענייננו לטובת המשיבים.

97. ראשית, נוכח הקשיים הלכאוריים עליהם עמדתי לעיל בהוכחת עילת התביעה בראיות מספקות, המשקל של מאזן הנוחות נדרש להיות מובהק יותר לצורך מתן סעד זמני. המבקשות טוענות לנזקים חמורים ובלתי הפיכים במוניטין ולנזק בלתי הפיך כאשר המותג האיכותי שברשותן הפך למותג עממי המקושר למוצרים ירודים. עוד נטען כי עלולה להיפגע האפשרות של המבקשות לפתח את המותג בדרך של הקמת סניפים נוספים בהרצליה ובמקומות אחרים.

98. ודוק, במקרים דומים של פגיעה נטענת בקניין רוחני נקבע בפסיקה כי יש להוכיח טענה לפגיעה תדמיתית וכי ניתן לפצות בפיצוי כספי בסוף ההליך ואין מדובר בנזקים בלתי הפיכים: **"בעניין מאזן הנוחות, המבקשת טוענת כי היא עתידה לספוג נזקים כלכליים ותדמיתיים אם לא יינתן עיכוב ביצוע. ברם, ככל שערעורה של המבקשת יתקבל ניתן יהיה לפצות אותה בפיצוי כספי בעבור נזקים נטענים אלו, ואין מדובר בנזק בלתי הפיך שייגרם לה (ראו: ע"א 5671/11 אנדרסון מדיקל בע"מ נ' אוניפארם בע"מ, פסקה 8 [פורסם בנבו] (1.9.2011); ע"א 1272/15 נובוקרטין בע"מ נ' הייר אקספרס בע"מ, פסקאות 12-13 [פורסם בנבו] (19.2.2015))."**

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

99. נוסף על כך, הטענה בדבר הפגיעה התדמיתית הצפויה למבקשות לא גובתה באסמכתאות מתאימות. המבקשות לא הניחו ראיות ממשיות בנוגע למוניטין אותו הצליחו לבנות במשך השנים בהן פועלת הרשת, ובפרט לפגיעה האמורה נוכח הריחוק הפיזי שבין המסעדות בתל אביב למסעדה אשר פועלת בהרצליה (השוו: ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 22 [פורסם בנבו] (1.8.2017); רע"א 1598/16 בריל אאוטלט אילת בע"מ נ' ביג מרכזים מסחריים שותפות מוגבלת, פסקה 18 [פורסם בנבו] (11.4.2016)).

100. ועוד, כפי שעולה מהבקשה, הטענות מתייחסות לכאורה ל-12 מנות מתוך כ-150 מנות שבתפריט של המסעדה החדשה (המבקשות טענו בדיון כי מדובר לכל היותר במחלוקת ביחס לכ-20 מנות מהתפריט). גם אם אניח כי כל המנות האמורות הן מנות מועתקות המהוות הפרה של זכויות המבקשות (וכאמור מהשוואה שנעשתה עולה כי אפשר לכל היותר לייחס דמיון בין מספר מנות ולא לזהות מוחלטת במנות), הרי שמדובר בחלק קטן בלבד מהתפריט. בנסיבות אלה, קשה להלום טענה לנזקים חמורים במיוחד. ממילא, ככל ובסופו של יום יזכו המבקשות בתביעתן ניתן יהיה לשפותן על נזקיהן.

101. מנגד, על פני הדברים, הנזק שעלול להיגרם למשיבים אם יינתן צו המניעה הוא חמור יותר. אומנם, גם ביחס למשיבים מדובר בכ-20 מנות מהתפריט, אולם, על פניו, הדבר יחייב הוצאת תפריטים חדשים, הסרת מנות מהתפריט, עדכון האתרים בהתאם לשינויים וכויו"ב, כל זאת כאשר המסעדה כבר פועלת ושיווקה את תוצרתה לקהל הרחב.

102. אוסיף, כי לא ניתן להתעלם בשלב זה מרצון המבקשות לפתוח סניף של מסעדת מון בהרצליה. לא מן הנמנע כי הרצון להגביל את המשיבים בפעילות המסעדה באמצעות הסעד הזמני, נועד לשמש את המבקשות בקידום פתיחת מסעדה מתחרה בהרצליה ויצירת קרקע פורה יותר לפתיחת סניף חדש בסמיכות למסעדת גינזה. שיקול זה יש בו להאיר את הסכסוך בין הצדדים באופן שונה ובאספקלריה של סכסוך עסקי בין מתחרים ולא בהפרה של צד אחד את זכויות הצד השני.

103. אשר על כן גם בבחינת מאזן הנוחות והנזקים, הכף נוטה לטובת המשיבים.

24 שיהוי

104. תקנה 95(ד)(3) לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת כי יש לבחון "האם המבקש לא השתהה יתר על המדיה בנסיבות העניין בהגשת כתב התביעה או בהגשת הבקשה לסעד הזמני". בענייננו יש לבחון את השיהוי ביחס למועד בו התבררה למבקשות ההפרה הנטענת.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

105. בחינת הראיות שצורפו מלמדת כי ההפרה הנטענת הייתה ידועה למבקשות באמצע חודש נובמבר 2024, עת המבקשות שלחו למשיבים טיוטת הסכם היפרדות שבה הן מבקשות להעלות על הכתב את האיסור לעשות שימוש בקניין הרוחני החל מיום 23.11.2024. משלא נחתם הסכם ההיפרדות במועדים שנדרשו על ידי המבקשות, הרי שכבר בסמוך לשליחתו ולכל הפחות במועד שבו הקצו לשימוש מותר בקניין הרוחני, ידעו על ההפרות הנטענות.

106. גם אם אניח כי המבקשות נדרשו לשהות לצורך השלמת ההליכים הנדרשים למימוש מנגנון BMBY, הרי שלכל הפחות, מכתב ההתראה ובו הדרישות והטענות המפורטות בבקשה, נשלח בסוף חודש דצמבר 2024. הדחיפות המתוארת בבקשה והנזקים החמורים שנטען כי יגרמו למותג ככל ולא תתקבל הבקשה מלמדים לכאורה על דחיפות בהגשת הבקשה. ברם, הבקשה הוגשה בפועל רק ביום 3.2.2025. ברע"א 3851/11 יוסף נדב נ' אביעד לוי [פורסם בנבו] (7.6.2011):

11 "כבר נפסק בעבר כי המועד הרלוונטי לבחינת טענת שיהוי בהגשת
12 בקשה לסעד זמני הינו המועד בו קם הצורך במתן הסעד הזמני.
13 הטעם לכך נעוץ בעובדה כי בקשה לסעד זמני נדונה מטבעה טרם
14 בירורה של התביעה לגופה וממילא טרם ההכרעה בשאלה אם אכן
15 עומדות לתובע אותן הזכויות להן הוא טוען בתביעתו. משכך ועל
16 דרך הכלל, אין בית המשפט נוטה להיעתר לבקשה לסעד זמני, אלא
17 מקום שבו עלה בידי מבקש הסעד להוכיח כי קיימת דחיפות במתן
18 הסעד, המצדיקה את התערבותו המוקדמת של בית המשפט טרם
19 בירור התביעה לגופה. מבקש שהשתתף בפנייתו לבית המשפט
20 בבקשה למתן סעד זמני יתקשה לשכנע את בית המשפט בקיומה של
21 דחיפות. לכן עשוי, לעיתים, השיהוי לבדו לשמש טעם מספק לדחיית
22 בקשת הסעד הזמני וזאת אף בנסיבות שבהן לא היה בשיהוי כדי
23 לגרום נזק למשיב (רע"א 8630/05 ניר שיתופי – אגודה ארצית
24 לשיתוף עובדים עבריים בישראל בע"מ נ' עיריית הוד השרון [פורסם
25 בנבו], (10.4.2007))."

107. על פניו, בשים לב לטענות באשר לנזק שעלול להיגרם למותג ולמוניטין, מדובר בשיהוי אשר גם אם לא מצדיק לבדו את דחיית הבקשה, הוא מהווה נדבך נוסף בשיקול לדחות את הבקשה, שכן, יש בו להקהות את הטענה בדבר דחיפות הסעד ובדבר החיוניות והצורך להענקתו (ראו: רע"א 1450/20 פרילינג נ' ניר משה מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ, פסקה 16 [פורסם בנבו] (19.4.2020); רע"א 5915/24 פלד נ' אניעם מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ, פסקה 17 [פורסם בנבו] (12.8.2024)).

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 5292-02-25 קורץ ואח' נ' סאן רה מסעדה יפנית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

סוף דבר

1

2

108. מהטעמים המפורטים לעיל, הבקשה לסעד זמני נדחית.

3

109. המבקשות יישאו בהוצאות המשיבים ובשכ"ט בסך כולל של 20,000 ₪.

4

5

6

7

8

9

10

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ה, 13 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

11

דוד יצחק, שופט

12

13

דוד יצחק, שופט